

Vážené dámy a pánové,

druhý ročník Festivalu Radosti je na konci. Společně s vámi jsme zhlédli celkem patnáct různých představení. Pět představení Divadla Radosti a deset soutěžních představení divadel pozvaných do Brna z České republiky, Slovenska, Německa a Polska. Jako porota jsme byli přizváni, abychom se zamysleli a určili podle našeho názoru nejzajímavější a nejvýraznější představení. Výběr nebyl snadný. Srovnání soutěžních inscenací je výsledkem hluboké a nesamozřejmě reflexe ze strany organizátorů.

Jaká společná kritéria lze přijmout pro tak rozdílná představení určená tak rozdílnému publiku? Vždyť tvůrci soutěžních představení adresovali své divadlo jak divákům, kteří se teprve loučí s prenatálním obdobím, tak těm, jejichž smysly již nejednou prošly peklem nadměrných podnětů.

Jaká hádanka, jaký klíč se skrývá za heslem Festivalu Radosti – loutka-objekt-artefakt?

Pro nás, divadelníky, včetně loutkového divadla, je loutka klíčem k metafoře. V loutkách nacházíme svobodu a výzvu k experimentu. S loutkou se nemožné stává možným.

Nic však není dáno jednou provždy. Naše prostředí se neustále mění. Neustále narůstá množství objektů kolem nás, vytvořených tak, aby prostřednictvím našich smyslů pronikaly do našeho nevědomí a probouzely naše potřeby.

Předpokládáme-li, že divadlo s námi komunikuje formou odkazů k našim zkušenostem, které podléhají změnám, pak by se mělo měnit i samo divadlo, rozvíjet své pole působení, nově se definovat. Takový byl i Festival Radosti, na kterém jsme se více než týden podíleli na rozvíjení konceptu pojmu "loutkového divadla". Účastnili jsme se divadla loutky-objektu-artefaktu. V divadle, které překračuje rámec animace, dávání duše předmětům, loutkám. Účastnili jsme se divadla, které pomocí loutky-objektu-artefaktu chce oživit naši duši. Duši diváka.

Ale je to opravdu klíč jen pro Festival Radosti? Možná se tak rodí myšlenka nového divadla. Divadla, které nejen pěstuje tradici divadelního řemesla, ale také se pomocí loutky-artefaktu vydává na cestu naší percepce, aby hledalo to, co je neobjevené v divadle, tedy v nás.

Zároveň bychom rádi zvlášť upozornili na jednu z doprovodných akcí Festivalu Radosti, a to na finále dramaturgické soutěže, vyhlášené divadlem a prezentaci oceněných textů. Jsme naprosto přesvědčeni, že jsme se podíleli na zrodu mimořádně významné iniciativy, která v průběhu let přinese dětskému a mladému publiku novou dramaturgii, jež bude odkazovat k problémům současných mladých lidí. Zvláštní uznání patří hercům Divadla Radost, kteří nově načrtnuté dramaturgii propůjčili svou všestrannost a talent.

Ladies and gentlemen,

the second edition of the Festival of Joy is over. Together with you, we have watched a total of fifteen different performances. Five performances of the Radosti Theatre and ten competitive performances of theatres invited to Brno from the Czech Republic, Slovakia, Germany and Poland. As a jury, we were invited to reflect on and determine the most interesting and outstanding performances in our opinion. The choice was not easy. The comparison of the competing productions is the result of deep and unselfconscious reflection on the part of the organisers.

What common criteria can be adopted for such different performances for such different audiences? After all, the creators of the competition performances addressed their theatre both to audiences who are just saying goodbye to the prenatal period and to those whose senses have already been through the hell of excessive stimuli more than once.

What riddle, what key lies behind the motto of the Festival of Joy - puppet-object-artifact?

For us theatre people, including puppet theatre, the puppet is the key to metaphor. In puppets we find freedom and the challenge to experiment. With the puppet, the impossible becomes possible.

But nothing is given once and for all. Our environment is constantly changing. The number of objects around us is constantly increasing, designed to penetrate our unconscious through our senses and awaken our needs.

If we assume that theatre communicates with us in the form of references to our experiences, which are subject to change, then theatre itself should also change, develop its field of action, redefine itself. Such was the case of the Joy Festival, where we participated for more than a week in developing the concept of "puppet theatre". We participated in the theatre of the puppet-object-artifact. A theatre that goes beyond animation, giving soul to objects, to puppets. We have participated in a theatre that wants to animate our souls through the puppet-object-artifact. The soul of the spectator.

But is it really a key only for the Festival of Joy? Perhaps this is how the idea of a new theatre is born. A theatre that not only cultivates the tradition of theatrical craft, but also uses the puppet-artifact to go on a journey through our perception, to search for what is undiscovered in the theatre, i.e. in us.

At the same time, we would like to draw special attention to one of the accompanying events of the Festival of Joy, namely the final of the dramaturgical competition announced by the theatre and the presentation of the award-winning texts. We are absolutely convinced that we have been involved in the birth of an extremely important initiative that will, over the years, bring new dramaturgy to children and young audiences, referring to the problems of today's young people. Special recognition goes to the actors of the Radost Theatre who have lent their versatility and talent to the newly outlined dramaturgy.